

[Socialministeren.]

Krav om Afsoning i de Tilfælde, hvor det virkelig var Arbejdsløshed, foranlediget ved den ekstraordinære Situation, der var Skyld i, at vedkommende ikke kunde betale. Det er dette Cirkulære — som for øvrigt aldrig, saa vidt jeg ved, er blevet ophævet —, som jeg har anmodet min Kollega Justitsministeren om at gøre opmærksom paa i denne Situation.

Er der nogen virkelig Mening i, at 200—300 hjemløse ikke tør gaa i Seng her i København om Natten af Frygt for Politiets Krav om Afsoning, naar Forholdet er det, at man overhovedet ikke kan faa en eneste rød Øre ud af dem? Selv om man er Politiker og har lavet en Socialreform, der tilsigter at bringe Orden og System i Forholdet, saa er der ingen Modsætning mellem dette og det at handle menneskeligt i givne Situationer. Det er det, der er gjort, ogsaa i Forholdet til Alimenterne. Der er ingen Modstrid mellem de Udtalelser, jeg har fremsat, og de Paragraffer, der findes i Socialreformen, og som gaar ud paa, at i de Tilfælde, hvor en Mand kan, men ikke vil betale, dér skal han behandles haardt. Den Slyngel, der drikker Pengene op og lader Kone og Børn sulte, han skal behandles haardt. Jeg nævnte andre drastiske Eksempler. Der er ingen Modsætning mellem det og saa at sige: men den Mand, der paa Grund af Arbejdsløshed maa gaa paa Gaderne og overhovedet ikke en Gang kan forsørge sig selv, skal ikke sættes til Afsoning, saa længe det varer.

Den ærede Ordfører Hr. Krag spurgte dernæst, om Ledelsen af Hjelpeaktionen var opmærksom paa, at de hjemløse krævede Arbejde, og at Kommuner og Stat her burde samvirke. Ja, jeg antager, at ethvert Menneske her i Landet er blevet opmærksom paa det, hvis de ikke har været det i Forvejen. Det har Bladene jo i allerhøjeste Grad skrevet om, at de hjemløse krævede Arbejde. Og det har jo altid været krævet. Jeg har aldrig i nogen Situation set arbejdsløse eller hjemløse komme op og bede om Hjælp fremfor Arbejde. Der har altid været krævet Arbejde, og jeg synes, det er glædeligt og naturligt, som det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen sagde, at man gaar til Rigsdagen under Raabet: Vi vil have Arbejde, i Stedet for: Vi vil have Understøttelse, eller: Vil vil have Øl.

Nej, de har altid krævet Arbejde, det har de ogsaa gjort overfor mig, og deres Deputationer har sagt: Vi er ganske utilfredse med den Maade, hvorpaa Social-

ministeren i Øjeblikket mener at kunne hjælpe os, og paa hvilken Hjelpekomiteen kan hjælpe os. Jeg har dertil svaret: Ja, det er da glædeligt at høre, at de Herrer er utilfredse, for det er ogsaa en meget mangelfuld Form for Hjælp. Det vilde være meget beklageligt, om hjemløse var tilfredse med at faa Nattelogi og 8 Kr. om Ugen — saa var de i Virkeligheden kommet saa langt ned, at alt Haab om at faa dem op var forspildt.

Og maa jeg, medens vi taler om dette, dog sige, ogsaa til de Blade, der taler saa meget om min Frygt og Panik: jeg har aldrig været saa rolig trods Overtræthed og haft en saadan Lyst til at tage fat som netop i denne Tid. Jeg har ikke næret den fjerneste Frygt.

Hvad skulde jeg frygte for? Jo, der er et Opvigleri blandt nogle ganske faa Personer af de hjemløse, som Politiet nærer Frygt for skal paavirke visse mindre gode Hoveder. Og hvis De nu ser paa de sidste to Rudeknusninger, saa er der det underlige ved det, at de slet ikke er foretaget af hjemløse eller nogen, disse kender, de er foretaget af to sindssyge. Det er vist derfor, Politiet beskytter mig; det frygter for, at der skal være enkelte sindssyge, som tror, at Socialministeren kan lave alt i dette Land, efter den Reklame og den Sensation, Bladene overhovedet har lavet i Anledning af de smaa Uroligheder, der har været.

Men læg saa Mærke til een Ting, at trods de arbejdsløses, de hjemløses Utilfredshed, trods deres fuldkomne berettigede Krav om Arbejde og Uvillie mod den Form, hvorunder jeg og Komiteen var i Stand til at hjælpe dem, er der ikke knust en eneste Rude, ikke sket en eneste Urolighed fra den Morgen, Hjelpekomiteens Opraab stod optrykt i Bladene, hvor utilfreds man end var. I 8—10 Timer stod de i Række og ventede taalmodigt ude i Kulden. Saa det er efter min Mening langt ude, naar man taler om Panikstemning, Oprørsstemning, eller hvad man kalder det rundt omkring.

Nej, der er ikke nogen som helst Grund til at kritisere disse Foranstaltninger. Jeg var betænkelig ved dem straks, men jeg maa sige, at de er gennemført i Ro og Orden og under Kontrol og med Medvirken af de hjemløse selv.

Dermed skal jeg saa forlade det Spørgsmaal og sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at af Hensyn til, at man i København i en vanskelig Situation, for at bringe Orden og System ind i Indsamlingen, fra Regeringens Side har grebet til her, af Hensyn dertil er der ingen Grund til at behandle dette